

عنوان مقاله:

بررسی نقش و جایگاه چلیپا در تاریخ هنر با تاکید بر مسجد جامع اصفهان

محل انتشار:

سومین همایش ملی معماری داخلی و دکوراسیون (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مرضیه جمالی یاصری - مدرس و استاد مشاور انجمن معماری و شهرسازی دانشگاه جامع علمی کاربردی واحد آباده

مجتبی شاقولی - دانشجوی معماری داخلی و عضو انجمن علمی دانشگاه جامع علمی کاربردی واحد آباده

امیر گودرزی - دانشجوی معماری داخلی و عضو انجمن علمی دانشگاه جامع علمی کاربردی واحد آباده

رضا رضانیا - دانشجوی معماری داخلی و عضو انجمن علمی دانشگاه جامع علمی کاربردی واحد آباده

خلاصه مقاله:

اگر برای معماری کالبد و روحی قائل باشیم، بی گمان در معماری ایرانی، تزئینات همانند روحی خواهد بود که کالبد سازه ها را به تمامی در بر گرفته است. در واقع هنرمندان ایرانی همواره در نقش پردازی و تزئین بناها، به ویژه بناهای مذهبی، بیان مفاهیم فرهنگی و باورهای دینی مردمان عصر خود را در نظر داشته اند. از این رو، این هنرمندان از نقشها و شکلهای همچون نمادهای تصویری استفاده می کردند و با کاربرد آن ها آرمان های جمعی و جهان بینی خاص ایرانیان را بیان می نمودند. مطالعات نماد شناسی نه تنها از مقولات مهم تاریخ هنر به شمار می رود، بلکه به واسطه ارتباط تنگاتنگ با مباحث انسان شناسی، جامعه شناسی، روانشناسی، دین شناسی و طیفوسیی از معارف دیگر، یکی از مقولات مهم تاریخ تمدن بشری است. اسلام دینی است که شاکله هنر آن، به سختی و با محافظه کاری، نمادی را به فرهنگ خود پیوند می زند. چلیپا در دوران اسلامی با تاثیرپذیری از برخی فرم های پیشین خود، همچنان به حیات خود ادامه می دهد و در هنر اسلامی به عنوان عنصری کلیدی، رابط و پیوند دهنده نگاره های پیچیده به شمار آمده است. از جمله می توان به کاربرد آن در مسجد جامع اصفهان که مربوط به سده اول هجری می باشد، اشاره نمود. در این مقاله با رویکردی توصیفی - تحلیلی به بررسی پیشینه چلیپا پرداخته و سپس با بررسی مفهوم آن در فرهنگ ایران با ارائه مصادیق چلیپا در تزئینات معماری اسلامی به نقش چلیپا در تزئینات مسجد جامع اصفهان پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تزئینات اسلامی، چلیپا، مسجد جامع اصفهان، نمادشناسی، تاریخ هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/308712>

